

DOMOVINA

3 G. Licealna knjižnica
Poljanska c. 2 drž. gimn.
p. Ljubljana.

Glasilo:

Za 1 mm x 60 inseratnega stolpca mali 30 vinarjev,
uračni 1'20 K, poslano, posmrtnice in reklame 2 K.
Večkratne objave popust.

Izhaja vsak petek.

Upravištvo „Domovine“ v Ljubljani, Sodna ulica 8.
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva o. 18, Tel. 72.

Naročnina:

Mesečno 3 K, šestletno 6 K, polletno 18 K,
celoletne 36 K.

70letnica dr. Ivana Tavčarja.

V prijazni vasi nad Škofjo Loko v Poljanah stoji kmetijska hiša, v kateri se je pred 70. leti 28. avgusta 1851. rodil eden največjih slovenskih mož dr. Ivan Tavčar. Njegovi starši so bili mali kmečki posestniki in so imeli poleg Ivana še dva sina, Tineta in Jernača, tri hčere Mico, Marijano in Katro. Od vseh živita poleg dr. Tavčarja le še njegovi sestri Mica in Katarina.

Ivan, najstarejši sin, je obiskoval par let ljudsko šolo v domačem kraju, potem pa v Ljubljani, kjer je dovršil ljudsko šolo in vstopil v gimnazijo, ki jo je absolviriral razen VI. in VII. razreda, ko je bil v Novem mestu, v Ljubljani, kjer je l. 1871. z odliko maturiral. Nato se je vpisal na juridično fakulteto dunajske univerze in ostal na njej do konca študij. Študiral je dobro in hitro in postal točno v štirih letih, l. 1875., doktor prava.

Tudi on je hodil trnjevo pot visokošolca iz nepremožne kmečke hiše. Preživel je se je največ sam. Pomagal si je z inštrukcijami, važen vir dohodkov pa mu je bilo njegovo literarno delovanje, ki je razširilo Tavčarjev sloves že v prav mladih letih med slovensko inteligenco. Emil, Leon, Tavčarjevo pisateljsko ime, je kmalu postal eden najuglednejših predstavitev, krepko se razvijajoče mlade slovenske književnosti.

Na Dunaju je vstopil Tavčar v visokošolsko društvo »Slovenija«. Bil je v društvu odločen in spreten vodja »mladega« krila in si je kot tak znal priboriti ugled in vpoštevane tudi pri »starih«, čeprav nasprotni struji.

Po dovršenih študijah se je vrnil dr. Ivan Tavčar v domovino, kjer je prakticiral leta 1876. pri nemškem odvetniku dr. Schreyu, potem pa vstopil l. 1876. kot koncipient v odvetniško pisarno dr. Mencingerja v Kranju. Ostal je tam štiri leta, dokler se ni l. 1880. preselil v Ljubljano kot koncipient k dr. Mošetju. L. 1883. je položil pred višjim sodiščem v Trstu odvetniški izpit, leto nato pa otvoril lastno odvetniško pisarno v Ljubljani, menda kot peti ali šesti slovenski ljubljanski odvetnik.

Že kot koncipient v Kranju je začel dr. Tavčar aktivno posegati v slovensko politično življenje. Z vso mladeniško energijo pa se je vrgel v boj po svoji preselitvi v Ljubljano. Zaslovel je v družbi z Ivanom Hribarjem kot najodločnejši narodni prvoborilec in je prišel kot tak v neprosno borbo z onimi Slovenci, ki so se zavzemali za sporazum z Dunajem. Nastopal je kot živahen in priljubljen govornik na ljudskih shodih, kakor tudi kot sijajen člankar v »Slovenskem Narodu«, ki ga je do leta

1881. urejeval Jurčič, potem pa več let dr. Tavčar sam. V svojem delu za poslovenjenje naših mest in trgov je prišel dr. Tavčar do uverjenja, da je nujno potrebno zlomiti dotakratno slogaško, a v resnici konservativno klerikalno politiko in odpreti pota naprednim idejam tudi med nas. Ta

pravice na pravosodnem polju. Leta 1883. je začel pisati za Mohorjevo družbo poljudno delo »Pravnik«, ki ga je dovršil l. 1888. Pravnik tvori še danes važen posvetovalni vir za našega kmeta.

Dr. Tavčarjevo delo je bilo seveda trn v peti takratnim avstrijskim mogotcem, ki so ga hoteli uničiti, pa se jim ni posrečilo.

za našo politično in narodno zgodovino zelo važna doba je dovela na eni strani do ustanovitve napredne slovenske stranke, na drugi strani pa do poslovenjenja našega meščanstva, ki je do takrat čutilo nemški.

Tudi kot pravnik je zaslovel dr. Tavčar po celi Kranjski. Njegova pisarna je proslovela takrat najboljše od vseh ljubljanskih. Klicali so ga k težkim in kočljivim razpravam nešteto krat tudi na izven ljubljanska sodišča. Ko je začel izhajati l. 1881. »Slovenski Pravnik«, mu je bil dr. Tavčar ves čas najvnetejši sotrudnik; zavzemal se je v tem strokovnem glasilu z vso odločnostjo za narodne

L. 1884. je bil dr. Tavčar izvoljen v ljubljanski občinski svet, ki je bil prešel šele dve leti prej v slovenske roke. Od takrat je bil občinski odbornik polnih 37 let, do letošnje pomladi, ko pri novih občinskih volitvah ni več kandidiral. Dr. Tavčar ni bil samo pasiven član mestnega zastopa, ampak da se je plodno udeleževal v vseh odsekih in v vseh vprašanjih. V dobi od leta 1909 do 1912, je bil dr. Tavčar ljubljanski podžupan, leta 1911 je bil izvoljen za župana. Klerikalci in Nemci so zavlekli takrat njegovo potrditev nad pol leta in šele dne 7. januarja 1912

je dunajski ministrski svet naposled sklenil, da ga predloži cesarju v potrditev. Dne 17. januarja je prispelo uradno poročilo o potrditvi v Ljubljano in par dni nato, dne 20. januarja, je bil dr. Tavčar slovesno instaliran za ljubljanskega župana.

Na čelu avtonomne Ljubljane je stal dr. Tavčar v najtežji dobi svetovne vojne. Brez dvoma je, da je v prvi vrsti Tavčarjeva zasluga, da je ohranila Ljubljano v tej najkritičnejši dobi svojo avtonomijo in da je bilo odvrnjeno mnogo zla, ki bi zadelo mesto in zlasti napredno stranko. Zato lahko dr. Tavčar mirno postavi to svojo dobo v vrsto svojih zaslug za Slovenstvo in Jugoslovanstvo.

V deželni zbor kranjski je bil izvoljen dr. Tavčar leta 1889, v deželni odbor pa je prišel leta 1895. Deželni poslanec je bil, dokler je obstojal deželni zbor. Leta 1900 je bil izvoljen za državnega poslanca za dunajski državni zbor; ostal je do volitev po splošni in enaki volilni pravici leta 1907.

Ko se je po prevratu osnovala 29. oktobra 1918 prva Narodna vlada v Ljubljani je prevzel dr. Tavčar v njej takrat važno in nevhvalno poverništvo za prehrano. V narodni vladi so se takrat pojavljale klerikalne tendence za čim večjo oddelitev Slovenije od ostale Jugoslavije. Dr. Tavčar je vedno in brez pridržka uveljavljal ves svoj vpliv proti klerikalnemu separatizmu. Ni pa več vstopil v novo »Deželno vlado«, ki se je osnovala v začetku leta 1919 po likvidaciji Narodne vlade.

Akoravno je bil dr. Tavčar bolehen, je vendar prevzel kot nositelj demokratske liste v Ljubljani kandidturo za našo konstituanto. Kot demokratski poslanec se je udeležil otvoritve in prvih sej ustavotvorne skupščine. Vsled zrahljanega zdravja pa je odložil že kmalu svoj mandat.

Dr. Tavčar je stal vedno v prvih vrstah bojevnikov narodne-napredne stranke, ki sta jo poklicala v življenje on in Ivan Hribar. Bil je dolga leta njen predsednik. Ko se je stranka leta 1918 preosnovala v Jugoslovansko demokratsko stranko, ji je stopil dr. Tavčar na čelo in je ostal njen predsednik do strankine skupščine leta 1920. Pod njegovim vodstvom se je izvedla reorganizacija nekdanje napredne stranke na Kranjskem v močno celo Slovenijo obsegajočo demokratsko stranko, ki se je priključila močni državni demokratični stranki. Lansko leto je vsled trajnega slabega zdravja odklonil ponovno izvolitev za predsednika.

Dr. Ivan Tavčar živi sedaj večino na svojem posestvu na Visokem v Poljanski dolini. Tam je minulo nedeljo dne 28. avgusta sprejemal številne čestitke svojih prijateljev, znancev in raznih uglednih mož naše domovine.

Naj mu nakloni usoda še dosti let!

Preska pri Medvodah. Naš župnik Janez se že dve nedelji huduje raz prižnice, da nas je kar »groza«. In to zato, ker so možje SKS poskrbeli na Golem brdu za zvonove, ker so novoizvoljeni klučarji samostojni kmetje, a stari klerikalni podrepani vrženi. Zlasti je hudo tudi prejšnjemu klučarju Janezu K., ki je prej vedno kričal, da zvonovi morajo biti, a ko so jih priskrbeli samostojni kmetje, mu zopet ni bilo prav. Gospoda župnika opozarjamo, da smo že siti njegovih sitnosti in da naj enkrat neha razgrajati ob nedeljah. Ako mu ni kaj prav, naj se pa skliče seja, da se pomenimo.

Trbovlje. Ali ste že slišali, da nas naš slavní Kljukec zapusti? Vsi temni pošteniaki točijo kakor oreh debele solze. On baje vsaki babi pripoveduje, da ga škof hoče imeti za svojega naslednika in da pride čez 6 let on sam v Trbovlje birmo deliti! Sicer pa ne gre rad, ker ne bo imel toliko dohodkov, kakor v Trbovljah, toda nosil bo rdečo kravato — tako pravi — in imenoval bo po svoji bistri pameti in volji svojega naslednika v Trbovljah, vse katehete, srednješolske profesorje in tudi na univerzi bo imel on prvi glas. Kozarjevi Pepi je celo pravil, da ga je sam papež pozval v Maribor. Bog nas varuj, morda bo še kedaj papež Kljukec I. Za našega Velikega kralja pa ni hotel brati maše, ker je »krivovernik« ali »razkolnik«, kakor sta omenila oba s kaplanom Golgrancem. Sicer je pa res škoda zanj, ker je bil nam v zabavo in je spravil SLS ob ves kredit pri najzabitejšem človeku. Tedaj adijo, toda v Mariboru ne boš smel tako čenčati, drugače ti bo Miha uro navil!

Breg pri Loki-Zidanem mostu. Sprejmite gospod urednik tudi od nas mali dopis o dne 14. avg. vršeci se skromni, nedolžni veselici, ki pa je vendarle na noge spravila naše »žegnane gospode«, da so od vasi do vasi agitirali proti njej in prepovedali udeležbo pod smrtnim grehom. — Znak časa! — Veselico ali kakor so loški gospod rekli »bedarijo«, so priredili Brežanje in bližnji njihovi sosedje gospodom železniškim uradnikom na čast in zahvalo, ker so pripomogli do vzpostavitev postajališča Breg! — Čisti dobiček 150 K se je poslal Jugoslovanski Matici. Sicer skromen, ker, kakor že omenjeno, po naši narodni častiti inteligenci onemogočen. Veselica se je vršila brez vseh političnih ocirkov, pošteno in nemoteno. Mladi in stari udeleženci se je bodo radi in z veseljem spominjali. Škoda le, da marsikaterega povabljenega zanesljivega gosta nismo mogli počastiti, ker se je menda — smrtnega greha zbal! — O, tempora, o mores!

Mala Nedelja. V nedeljo 28. avgusta so prikoralali jurjovski Orli in Orlice v našo sredino. Pri procesiji smo se morali čuditi njihovem »vzornemu« korakanju. Posebno divne Orlice so se izkazale v svoji pobožnosti, kar lahko vsak očividec narobe potrdi. Izmučeni od dolge parade so bili izvrstno pogoščeni, popoldne so židane volje odkorakali proti domu — in čast Male Nedelje je bila rešena. Pri pridigi je gospod župnik vabil na neki klerikalni shod, medtem ko zadnjič žalnih obredov in zvonjenja za preminulim narodnim kraljem niti omenil ni ter tudi žalne zastave ni razobesil. Pozivljamo vlado, da stori protinarodnemu delovanju nekdanih habsburških podrepanikov enkrat konec in te energično prime za ušesa. Za danes končamo, drugokrat na svidenje gospoda župnik in kaplan. Začeli ste boj

s hujskanjem in sejanjem sovraštva med farane, a mi se Vas ne bojimo. Brezobzirno Vas bomo razkrinkali pred svetom, da bo Vaša hujskarija onemogočena.

Politični pregled.

V naši kraljevini se zadnje dni ni zgodil nikak važnejši politični dogodek. Po daljši bolezni, ki pa ni bila nevarna, je Njegovo Veličanstvo kralj Aleksander zopet ozdravel ter se v teku 14 dni povrne iz Pariza v domovino. Sprejet bo z velikimi svečanostmi. Dvorno žalovanje za pokojnim kraljem Petrom se na dan prihoda prekine. Ob tej priliki bo podpisal kralj tudi več ukazov o napredovanju, odlikovanju in pa o pomiloženju raznih kaznjencev.

V Zagrebu je prišla policija na sled zaroti proti ministru notranjih del, Svetožarju Pribičeviću.

Mladi neodgovorni ljudje so si bili stavili nalogo, da ob priliki pogreba Njegovega Veličanstva kralja Petra umorijo ministra Pribičevića, ki jim seveda ni pogodu, ker je odločen mož, kakršnih ravno potrebujemo v sedanjem času, ko temni protidržavni in separatistični elementi skušajo škodovati državi, ali jo celo razbiti. Policija je zarotniško družbo proti Pribičeviću prijela. Imena aretirancev še niso znana.

Madžarska še vedno v kalnem ribari in skuša ovirati, da bi se izvedla trianonska mirovna pogodba, v kolikor ji ne prija. Dočim je od nas zahtevala, da se držimo trianonske pogodbe in izpraznimo Baranjo, kar se je tudi zgodilo, pa ona sama napram Avstriji noče izvršiti svojih obveznosti.

Madžarska se brani izprazniti Zapadno Ogrsko,

ki po omenjeni pogodbi pripada Avstriji. Izpraznitvi so se uprli Madžari celo z orožjem. Prišlo je med njimi in avstrijskimi orožniki, ki so imeli nalog zasesti Avstriji priznano pokrajino, do krvavih spopadov zlasti pri Pinkafeldu, potem blizu Hartberga pri katerih je bilo več oseb mrtvih in ranjenih. Vsled tega so države takozvane male antante, t. j. Jugoslavija, Češkoslovaška in Rumunija storile potrebne korake, da se izpraznitev Zapadne Ogrske izvrši. Zastopniki male antante so izvršili v Budimpešti demarše,

da mora Madžarska izprazniti Zapadno Ogrsko,

ker sicer izgubi Baranjo. Češki listi poročajo, da ni izključeno, da bi v slučaju madžarske neubogljivosti nastopili Češkoslovaška in Jugoslavija z vojaško silo. Do tega pa ne bo prišlo, ker se bo Madžarska gotovo prej uklonila.

Grška je še vedno v vojni s Turčijo. Veliko ofenzivo, ki so jo nedavno začeli Grki v Mali Aziji, je bila zmagovita, potem so se nekoliko ustavili, nato pa zopet podili Turke, da je bilo vse prepričano, da Turki ne bodo mogli ustaviti grškega prodiranja. Toda zgodilo se je drugače, ker so bili Grki nepredvidni.

Grška vojska je doživela občuten poraz;

njeno desno krilo, ki je hotelo pri Azutu obkoliti utrjene položaje Sakarije, je bilo iznenadeno od Turkov in odrezane od glavne armade. Sedaj so prešli Turki v protiofenzivo in turški vrhovni poveljnik Kemal paša bo napravil Grkom še mnogo bridkih ur.

V Rusiji, katero je upropastil boljševiški režim, so se razmere že nekoliko zboljšale. Prve pošiljke živil, ki so jih poslale razne države stradajočemu ruskemu narodu, so že dospele, vsled česar je preseljevanje ljudstva

v od lakote prizadetih krajev nekoliko ponehalo. Razdrapano rusko gospodarstvo je že začelo odpirati oči zmernejšim boljševiškim vodjam, da tako ne more več naprej. Ljening sam že uvideva,

da more Rusijo rešiti le skupno delo vseh slojev in vseh strank, in da je to obupno stanje v Rusiji povzročila le diktatura kmetov in delavcev, ki so imeli vlado v rokah. Ljening se je sam izrazil, da ruski kmet in delavec sama nista sposobna za vlado. Boljševiški faktorji so se, kakor poročajo, že začeli pogajati z ruskimi socijalističnimi grupami, da bi se našla pot, po kateri bi bilo skupno delo mogoče. Rusija se bliža — čeprav počasi — svojemu ozdravljenju. Anglija ima zadnje dni tudi mnogo dela, ker

se je v Indiji uprlo proti Angležem več plemen.

Indija je največja angleška kolonija, saj šteje ogromno število prebivalstva, t. j. okoli 300 milijonov. Seveda se ni uprla vsa Indija, kajti potem bi ne bilo mogoče potlačiti upora. Sicer se pa tudi ni bati, da bi se mogel organizirati skupen upor vseh Indijcev, katerih posamezna plemena se med seboj sovražijo in so si jezikovno, kakor tudi glede kulturne stopinje popolnoma različna. Ta upor, ki je slabo organiziran, bo Anglija brez dvoma z nekaj tisoči vojaštva strla, kakor je strla doslej še vsako uporno gibanje v Indiji.

Ljubljanski veliki sejem.

Za Ljubljanski veliki sejem vlada širom naše kraljevine veliko zanimanje. V Beogradu se pripravlja za posetnike Ljubljanskega velikega sejma iz Srbije in Makedonije poseben vlak. Svojo udeležbo je med drugim prijavila tudi državna trgovska šola v Subotici, ki poseti Ljubljanski veliki sejem z vsemi gojenci.

Vstopnina za Ljubljanski veliki sejem. Vstopnina za enkratni vstop v vse razstavne prostore Ljubljanskega velikega sejma bo znašala 5 din. Do trajnega prostega vstopa pa upravičuje le legitimacija s sejmskim znakom. Sejmske legitimacije s sejmskim znakom so dobili za 25 dinarjev pri sejmskih zastopnikih v vseh večjih mestih kraljevine in pa neposredno pri Uradu ljubljanskega velikega sejma. Za polovično vožnjo po železnicah upravičuje le legitimacija s sejmskim znakom, ne pa tudi vstopnica za enkratni vstop. Da pri blagajnah na sejmišču ne bo gneče, se bo prodaja vstopnic za enkratni vstop po ceni 5 dinarjev poverila tudi nekaterim trafikam v mestu, kakor tudi Tourist Office-ju v Ljubljani, Dunajska cesta, ki oddaja tudi sejmske legitimacije z znakom.

Motorni plugi na sejmišču. Poročali smo že, da bo na sejmu zastopana v najboljši izbiri in v veliki meri industrija poljedelskih strojev. Vsakdo se zaveda odličnega pomena poljedelstva za našo državo. Od stopinje, na kateri stoji kultura poljedelskih pridelkov od ekstenzivnega in intenzivnega obdelovanja polja je odvisno blagostanje pretežnega dela našega naroda. Industrija poljedelskih strojev postavi na sejmišče koristne in zanimive stroje, od katerih bodo mnogi v pogonu. Tako se pojavita že na prvem sejmu dva motorna pluga, ki bosta na prostem orala zemljo in kazala interesantom, kako prihraniti na trudu, času in denarju pri tem važnem poljedelskem delu. Motorna pluga sta avstrijskega in češkoslovaškega izvora.

Telovadno orodje na sejmu. Kolikor je doslej znano, bo razstavljeno na sejmu telovadno orodje domačega, avstrijskega in češkoslovaškega

izvora. Domače telovadno orodje najmodernejših vrst razstavi slovenska tvrdka Bašin in drug. Tako bo mogoče v tem in v mnogih drugih produktih presoditi konkurenčno zmožnost naše mlade industrije z avstrijsko in češkoslovaško.

Razglednice o sejmskih prostorih. O prostorih Ljubljanskega velikega sejma bo založil urad Ljubljanskega velikega sejma umetniško izdelane fotografske razglednice, ki se bodo prodajale za dobo velesejma.

Letno gledališče »park Tivoli«. Da se posetnikom velesejma kolikor mogoče preskrbi tudi za razvedrilo, se je koncertnemu oddelku Aloma Compagni posrečilo angažirati prvovrstne umetnike, ki bodo nastopali vsak večer v letnem gledališču. Vspored bo umetniškega značaja, za kar nam jamči angažirano osebje. Vrt bo urejen po vzorcu velikomestnih letnih gledališč. Otvoritvena predstava dne 1. septembra 1921. Natančnejši program bo razviden na lepakih.

Otvoritev poštnega in telefonskega urada na sejmišču z nazivom »Ljubljanski veliki sejem«. Za časa trajanja Ljubljanskega velikega sejma od 3. do 12. septembra se otvori v sejmskih prostorih in sicer v prvem paviljonu od vhoda na desno začasni poštni in telefonski urad z nazivom Ljubljana-veliki semenj. Poštni urad se bo bavil s prodajo poštnih vrednotic, s sprejemanjem navadnih in priporočenih pisemskih pošilk in s sprejemanjem brzozavk. Telefonski urad bo priključen na telefonsko centralo Ljubljana I in bo posloval kot javna telefonska govorilnica ter kot posredovalec za morebitne postranske telefonske postaje, ki bi jih želeli posamezni razstavljalci v svojih razstavnih prostorih. Pisemskih nabiralnikov pa bo na sejmskem prostoru skupaj pet. Eden bo pri poštnem uradu, ostali štirje pa se pritrdijo v primerni razdalji eden od drugega na različnih paviljonih. Novi poštni urad dobi poseben krajeven in dneven pečat s besedilom »Ljubljana-veliki semenj« (Ljubljana-Veliki sajam), ki velja le za čas semnja. V poštnem uradu bodo zaposleni 4 uradniki in dve služabniški moči. Posloval bo urad neprenehoma od 9. ure do 18. ure zvečer.

Gospodarstvo.

VINOGRADNIKI, NEGUJTE VINSKO POSODO!

Pri nas se veliko vina spridi vsled slabe posode. To kaže, da smo še vedno neuki ali nemarni kletarji. Mnogo vina dobi dušek po pustem ali plesnivem sodu. Še hujše so pa bolezni vina, ki nastanejo vsled tega, ker je vino ležalo v posodi, okuženi po škodljivih glivicah. Vino se v taki posodi zmoti, skisa (scika) ali celo zavre.

Ker so bila lani vina močna in letošnje poletje jako vroče, se dobi letos zlasti mnogo cikaste vina. Kadar je vino slabotno, je dosti zavrelke. V posodo, v kateri je bilo poprej kako skvarjeno vino, se ne sme nikdar prej družega vina naliti, dokler se posoda temeljito ne osuši in ne razkuži, sicer je skoraj gotovo, da se bo v njej tudi naslednje vino pokvarilo.

Zato priporočam tako vinogradnikom, kakor vinskim trgovcem, zlasti pa gostilničarjem, da svojo vinsko posodo spravijo v red in da jo dobro negujejo. Le tako se bomo povzpeli na višjo stopnjo v kletarstvu. Večna škoda vsakega vina, ali mošta, ki se spravi v slabo posodo.

Kanaste, cikaste posode od zavrelke najprej znotraj dobro postrgajmo, potem temeljito izdrgnimo s

krtičko in vodo. Vodi, s katero sod pomivamo, dodenimo nekaj natrijevega bisulfita. Nato sod zakuhajmo z vrelo vodo, kateri pridemo 2 do 5 % sode. Zakuho pa moramo še toplo izliti iz sode, drugače ne koristi nič. Bolj ko je sod po slabih glivah okužen, bolj ga je treba čistiti, to je večkrat ga je treba zakuhati, tako da se doge in dna vsa pregrejejo in glivice v luknjicah lesa, iz kojega je sod izdelan, zamore.

Nazadnje izperemo sod še z mrzlo vodo in ga pustimo posušiti. Ako ga v kratkem ne rabimo, ga moremo potem, ko je suh, zažveplati, zabiti in spraviti v shrambo ali klet, ki ni prevlažna. Tudi zunaj naj se sodi pomijejo z isto tekočino, to je z vročim sodovim lugom in na to z razstopino bisulfita. Sod se tako ne le bolje shrani od gnilobe, temveč je tudi za hranenje vina bolj pripraven, nego zunaj umazan ali plesniv sod.

Sode z duškom moramo ravno tako dobro zakuhati, ako pa so znotraj plesnivi, jih je treba najprej suhe postrgati, da pride vsa plesniva plast, do zdravega lesa, ven iz sode. Plesnoba se najbolj drži v razpokah, špranjah, veturjih ali za odpokano skorjo vinskega kamna, zato moramo vse to pred zakuhavanjem jako skrbno in temeljito iz sode postrgati. Potem smemo šele sod zakuhati, nikdar pa ne poprej. Da se prazen sod ne pokvari, (ne splesni) ga je vselej takoj po izpraznjenju dobro pomiti, povezniti, da osahne, in nato zažveplati in zabiti. Žveplanje je treba vsaka dva meseca ponoviti. Pred uporabo se sod zopet pomije. Le tako se ohrani posoda zdrava in le tako je mogoče pridelati ali ohraniti vino zdravo in brez slabega okusa. Porabite tedaj sedanjí čas pred trgatvijo in spravite svojo posodo v red! Snaga je prvi pogoj umnega kletarstva.

Kmetijski svetnik Skalický.

= Vrednost našega denarja. Dne 31. avgusta se je dobilo za 177.25 do 178.50 K en dolar, za 18 do 19 naših kron 100 avstrijskih kron, za 210 naših kron 100 češkoslovaških kron, za 205 do 210 naših kron 100 nemških mark, za 772 do 774 naših kron 100 italijanskih lir.

= Bankovci v prometu. Dne 15. avgusta smo imeli v prometu za 4 milijarde 71 milijonov 278 tisoč 500 dinarjev papirnatega denarja. Od 8. do 15. avgusta se je število bankovcev pomnožilo za okoli 23 in pol milijona dinarjev.

= Mnogo krompirja na mariborskem trgu. V soboto, 27. avgusta so pripeljali na mariborski trg nad 100 vozov krompirja. Merica krompirja se je prodajala po 18 do 22 kron.

= Na zimski kmetijsko-gospodinski šoli v Repnjah (p. Vodice na Gorenjskem) se prične novo šolsko leto 17. oktobra t. l. Šola traja šest mesecev, od 17. oktobra do 15. aprila t. l. V zavod se sprejme 12 gojenk z vso potrebno oskrbo. Oskrbovalnina znaša 400 K na mesec v denarju, v živilih pa za celi tečaj 3 kg masti, 3 kg sladkorja in 30 kg pšenične moke. Prošnje za sprejem gojenk, ki morajo biti najmanj 16 let stare, je vlagati do 30. septembra t. l. pri vodstvu kmetijsko-gospodinske šole v Repnjah, p. Vodice na Gorenjskem.

= Koliko živine imamo v naši kraljevini. Po zadnjem štetju imamo v Jugoslaviji 1.458.000 konj in mul, vrednih 11.664 milijonov kron; 5.496.000 glav goveje živine, vredne 21.984 milijonov kron; 4.849.000 svinj, vrednih 9698 milijonov kron; 2.448.000 ovc in koz, vrednih 489 milijonov kron. Celokupna vrednost vse živine znaša 46 milijard 278 milijonov 600 tisoč kron.

= Dobra vinska letina v Bosni in Hercegovini. V Bosni in Hercegovini se obeta zelo obilna trgatve grozdja. Pridelek vina bo torej velik, a vrh tega bo vino zelo dobre kakovosti, k čemur je pripomogla suša in solčno vreme.

= Podpisovanje državnega investicijskega posojila v znesku 500 milijonov dinarjev se vrši od 1. do 30. septembra. Posojilo se obrestuje po 7 odstotkov. Ima tudi druge ugodnosti, vsled česar moremo podpisovanje najtopleje priporočati. Posojilo se bo uporabilo skoro samo za izboljšanje našega prometa. Ako bomo podpisovali, bomo imeli dvojni dobiček: vpisani delež nam bo nosil lepe obresti, a na drugi strani bomo po svoji moči pripomogli k izboljšanju prometa.

= Visoke cene hmelja na Češkem. Dne 26. avgusta se je nakupoval v Zlatcu na Češkem letošnji boljši hmelj po 7200 do 7300 češkoslovaških kron za 50 kg, t. j. okoli 305 do 310 naših kron za eden kilogram. Slabši letošnji hmelj pa se je plačeval po 7000 češkoslovaških kron za 50 kg, t. j. okoli 300 naših kron za eden kilogram. Nakupoval se je tudi lanski hmelj. Povpraševanje po še starejšem hmelju pa je nekoliko ponehalo.

= Huda suša v Italiji, zlasti v zasedenem ozemlju, je uničila skoro vsa polja. Koruze in fižola skoro ne bo. Tudi vina bo manj. Bržkone bo morala Italija uvažati mnogo živil, s čemur bo vrednost italijanskega denarja padla.

= Boljševiška Rusija se vrača k staremu načinu gospodarstva. Boljševizem je pokazal, kakor se tudi vidi na papirju zelo lep, da je za resnično življenje nesposoben. Sedaj, ko je boljševiški režim v Rusiji vse upropastil, uničil vse gospodarsko življenje, so se začele odpirati oči boljševiških činiteljev. Sedaj uvajajo boljševiki zopet star način gospodarstva. Uvedli so zopet denarne zavode, osebno lastnino, kjer so jo prej odpravili, uvedli so zopet poštne znamke in tarife za vlakovni promet. Začeli so kovati tudi srebrni denar. Rusija je stopila že z raznimi državami v trgovinske stike.

Beleške.

+ Nedeljski «katoliški shod» v Domžalah je bil zelo slabo obiskan. Bilo je na shodu komaj nekaj nad tisoč ljudi, dasi so jih pričakovali najmanj 10.000. Kakor torej izgleda, ljudje niso nič kaj navdušeni za klerikalne shode, čeprav jih sklicujejo pod firmami «katoliških shodov», da bi bolj vleklo. Pa na ta lim ne gredo ljudje več radi. Ravno tako niso več vaba na shode pobožnosti s svetimi mašami in litanijami, ki se navadno sedaj vršijo pri klerikalnih shodih. Naš kmet gre lahko brez klerikalnega shoda k maši in litanijam in opravi lahko brez klerikalnega shoda svoje verske dolžnosti. Sicer pa je bil domžalski klerikalni shod še precej dostojen, veliko dostojnejši, kot podivjana pisava mariborske «Straže», «Domoljuba» in «Novega časa».

+ Zelo pozno se je spomnil rimski papež Benedik XV., da ravnajo fašisti grdo z istrskimi duhovniki in verniki naše narodnosti. Že mesece in mesece so divjali in požigali fašisti po Istri, odstavljali samovoljno hrvatske in slovenske duhovnike, a papež ni cel čas zinil niti besedice v obrambo naših duhovnikov in vernikov. Ravno tako je že prej dopustil, da je moral zapustiti tržaški škof Slovenec Karlin svoje mesto. Šele sedaj se je papež v pismu na tržaško-koprškega škofa Bartolomassija zavzel za jugoslovanske duhovnike in vernike v zasedenem

ozemlju, ko se je že tudi italijanska vlada začela gibati proti podivjanim fašistom. To je ravno znamenje, da je papež v prvi vrsti Italijan, da ne ukrene ničesar, kar bi ne prijalo italijanski vladi, in da je šele v drugi vrsti pastir svojih ovc, kakor vidimo, zelo slab pastir. Ako bi bil dober varuh vseh vernikov, bi moral že pri prvem slučaju nasilja nad našimi ljudmi dvigniti svoj glas v obrambo brez ozira na levo in desno.

+ Veliki nemški kapitalist Hugo Stinnes, ki ima milijarde denarja, si išče zaveznikov v Jugoslaviji. Kupil je v ta namen več časopisov separatističnih strank, ki pod krinko avtonomije rujejo proti državi. On trdi, da ima svoje plačance v Sloveniji, v Zagrebu in v Beogradu. Vlada bivšega radikalca Stojana Protića, v kateri so bili tudi dr. Korošec, Gostinčar in Jankovič, mu je šla na roke, da je dobil v roke važna podjetja. Kako ogabni so ti izdajalci-«avtonomisti», v resnici podkupljenci tujega kapitala!

+ Kmetско zavarovanje. «Domoljub» se pritožuje, da vlada ni še provela kmetskega zavarovanja. Krivda zadene klerikalce, ker so svojčas naredili tak načrt, po katerem bi moral kmet plačati 275 kron na mesec, da bi na stara leta dobil nekaj pokojnine. Klerikalci so hoteli upeljati nov davek, da na ta način kmeta opeharijo. Za tako zavarovanje se kmet zahvaljuje. Kmet gara navadno skoraj do zadnje ure. Dokler pa gara, bi ga zdravniki ne proglasili za delonežnega. Tako bi kmet po klerikalnem načrtu plačeval drag denar, od katerega bi se mastili drugi.

+ Zadruga in banke. Dr. Korošec je povedal v Mariboru, da ni prav, da klerikalne zadruga denar dajejo bankam. Mislil je s tem na klerikalno «Zadružno Zvezo» v Ljubljani, ki je posodila, oziroma vložila na «Gospodarsko banko» 80 milijonov kron, s katerimi zdaj ta banka spekulira. Tako so klerikalci ustanovili velekapitalistično banko in zlatemu telešu prodali zadružništvo. Glavno besedo pri tej banki ima vodja SLS profesor Remec.

+ Na avtomobile se jezi «Domoljub». Res je, avtomobili tako drve po cestah, da mora poštenega človeka razburiti. Kdo pa notri sedi? Prvi je škof Jeglič, ki si je kupil avtomobil za prav cenen denar in sedaj dela prah in smrad po kmetijskih cestah. Drugi je ravnatelj klerikalne banke, tretji je spjtan kanonik, četrti je od «Gospodarske Zveze»...

LJUBLJANSKA POROTA.

Morilka svojega moža.

Kot prva obtoženka se je morala zagovarjati pred poroto Marjana Krekova zaradi umora svojega moža. Obtoženka Marjana Krekova, 22letna hči cerkovnika pri Sv. Marijeti pri Medvodah je bila poročena s starim možem, katerega je sovražila, kakor je dejala, ker je bil preveč nadležen, sitec in prekosmat. Možu je bila nezvesta in je imela razmerje z raznimi fanti, celo s svojim pastorkom. Glavni njen ljubimec pa je bil France Alič. Tega si je najela za morilca. Najprej ji je preskrbel Alič strup, katerega ji je prinesla Aličeva sestra, omožena z ruskim beguncem Aleksejevičem. Slednja se je vsled tega tudi morala zagovarjati zaradi sokrivde umora.

Zastrupljenje pa se ni posrečilo. Na nesrečni usodni poti na Veliko nedeljo sta spremljali pokojnega Kreka v cerkev poleg žene tudi njegovi hčerki, 11letna Milka in 18letna Katarina. Na poti je mačeha naenkrat obe pastorki zadržala. Kakih 20 korakov nato je počil strel, zadel Kreka, ki je kmalu umrl. Ustrelil ga je iz zasede Alič, ki je takoj nato ne-

znanokam pobegnil. Orožništvo je prišlo zadevi kmalu na sled. Prijeli so Marjano Krekovo, Aleksejevičovo, a Aliča še niso izsledili. Razne priče so pred sodiščem izpovedale, kako je ljubil Krek svojo ženo kot strasten zaljubljenec, ona pa ga je sovražila. Rekla je nekoč nastorku: «Daj mi revolver, da ga ustrelim, kaj to, če sem par let zaprta, potem bom pa prosta. 5000 kron dam takoj, če ga kdo ustrelji.» Marjana je izpovedala pred sodiščem mirno in brez kesa. Priznala je vse. Porotniki so jo spoznali za krivo, nakar je bila obsojena v smrt na vešalih.

Mlad je začel.

Na binkošno soboto je zgubil v gostilni «Pod skalco» v Kamniku lesni trgovec Podbevšek 86.000 K, ki jih je našel 15letni delavec A. Š. ter jih skril. Nato je odpovedal v tovarni in se napotil z denarjem v Ljubljano. Ker je v Ljubljani z denarjem razmetaval, se je zdelo to nekemu stražniku sumljivo. Zato ga je ta prijel in našel pri njem še 76.000 kron. Pred poroto je bil obsojen na eno leto težke ječe.

Požigalec.

Jakob Avšič, bivši mesarski pomočnik, je bil v Ljubljani poročen s starejšo branjevko Terezijo, rojeno Kancevo. Zakonska se nista razumela, ker je Avšič popival. Nekoč se je žena skrila pred možem pri svoji prijateljici Ambroževi. Mož, pijan, je dognal, kje je žena, ter prišel pred stanovanje Ambroževih pri Devici Mariji v Polju ter zahteval, naj pride žena ven. Ker mu žene niso izročili, je v jezi zažgal par korakov oddaljeno šupo. Zaradi popolne pijanosti je bil obsojen samo na tri leta težke ječe. Žena je škodo vsled požara poravnala.

Uboj.

V trgovini Ortanec v Vačah pri Litiji sta se sporekla pri žganju domačim France Korošec in trboveljski rudar Martin Ravnihar. Tekom prepira je Ravnihar nenadoma zgrabil za nož in do smrti zabodel Korošca. Pred poroto je dobil tri leta težke ječe.

Strica župnika okradel.

V Leskovcu nad Gorenjo vasjo je obiskal župnika dne 26. maja t. l. njegov nečak Ludovik Kos. Poslovil pa se je od njega na ta način, da je vdrl v njegovo blagajno ter odnesel za «spomin» iz nje 50.804 krone 20 vinarjev in 884 lir 30 centesimov. Za primeček je vzel še kuharici 100 K, 94 lir, srebrno uro in žepni nož. Z ropom je pobegnil čez mejo v Cerkljo, kjer so ga pa prijeli. Pred poroto je dobil v četrtek poldrugo leto težke ječe.

Ne preveč prijeten vasovalec.

Julij Derganc, 26letni klepar v Ljubljani, je hotel iti na vsak način spat k natakariči Ivanki v Florijanski ulici. Derganc je bil odločno zavrnjen in se je zato skrivoma prikradel v njeno sobo. Ivanka pa ga je iztirala. Ponoči pa se je vrnil in vdrl v sobo železniškega uslužbenca Mlakarja poleg Ivankine sobice. Tam je do nezavesti ranil Mlakarja in ga izropal. Ivanka, ki je slišala ropot, je poklicala na pomoč, nakar je ropar zbežal, toda kmalu so ga dobili. Za svoje «hrabro» dejanje je bil «odlikovan» pred poroto z dvema letoma težke ječe.

Vlom v trgovino.

Tatinska trojica: delavca Jakob Turko, Franc Mršnik in čevljarjeva soproga Marija Švagelj so s ponarejenim ključem vlomili v trgovino Schwab & Bizjak v Ljubljani in odnesli za 80.000 kron raznega blaga. Pred poroto so dobili včeraj: Jakob Turko 3 leta, Franc Mršnik 5 let in Marija Švagelj poldrugo leto težke ječe. Po odsedeni kazni se vsi kot inozemci izženejo iz države.

Novosti.

* Državno žalovanje radi smrti kralja Petra traja šest mesecev, in sicer je prvih šest mesecev (od 16. avgusta do 16. februarja 1922.) globoko žalovanje. V tem času se ne smejo vršiti nobene hrupne veselice in plesi. Če je treba izvesti v tem času državne zastave, više na pol droga. Uradništvo nosi v tem času črni žalni trak na levi roki.

* Mirovniški predsednik Pašić posesti kmetijski praznik na Bledu. Iz Beograda poročajo, da bo obiskal ministrski predsednik Pašić kmetijsko razstavo o priliki kmetijskega praznika na Bledu.

* Pokrajinski namestnik g. Ivan Hribar se nahaja na dopustu na svojem posestvu v Cerkljah na Gorenjskem. Za čas dopusta ga nadomeštuje podnamestnik g. dr. Baltič.

* Dr. Ivan Tavčar — častni meščan Kranja. Mestni občinski svet v Kranju je na predlog župana g. Cirila Pirca imenoval soglasno g. dr. Ivana Tavčarja v priznanje njegovih zaslug za naš narod in posebej za Kranj, za častnega meščana mesta Kranja.

* Darilo »Tiskovne zadruge« dr. Ivanu Tavčarju ob priliki njegove 70letnice. »Tiskovna zadruga« je poklonila drju. Tavčarju, ki je njen odličen sotrudnik in podpornik, ravno kar izdani VI. zvezek njegovih Zbranih spisov. Knjiga je vezana v krasno rdečo usnjo ter se nahaja v škafli iz enakega usnja z belo svileni podlogo.

* Odlikovanje bosanskih četašev. Minister vojne in mornarice name-rava predlagati, da se vsi vojni tovariši pokojnega kralja Petra izza časa bosenske vstaje leta 1875. odlikujejo z zlato Karagjorgjevo zvezdo z meči, s katero je združena tudi pokojnina. Med temi četaši je bilo takrat tudi več Slovencev, od katerih živita še dva, in sicer bivši novinar v Ameriki Aleksander Toman in Viktor Merlak. Oba živita sedaj v Ljubljani v jako siromašnih razmerah. G. Toman je našim čitateljem že znan, ker je v našem listu jako zanimivo opisoval svoje četaško življenje v Bosni.

* Otvoritev ljubljanskega velikega sejma se vrši jutri v soboto dne 3. septembra ob 10. uri dopoldne zelo slovesno. Sejem otvori osebno naš minister za trgovino in obrt dr. Mehmed Spaho, ki je prevzel tudi pokroviteljstvo ljubljanskega sejma.

* Kongres Demokratske stranke se vrši v Beogradu med 10. in 15. oktobrom. Na kongresu se bo razpravljalo o izgradnji novega programa in statuta stranke.

* Patrijotični meščani mesta Puntana na našem otoku Krku so iz hvaležnosti do našega za ujediničenje zasluznega kralja Aleksandra sklenili, naj se imenuje od sedaj njihovo mesto — Aleksandrovo.

* Madžarska nasilstva v Baranji. Madžari so zaprli v Baranji mnogo ljudi, ki so simpatizirali z Jugoslavijo. Kakor se doznava, so jih zaprli.

* Preiskava proti atentatorjem na regenta zaključena. Dne 31. avgusta se je končala preiskava proti 15 komunistom, ki so bili osumljeni so-krivde pri atentatu na regenta Aleksandra. Od njih sta bila 2 izpuščena na svobodo, vsem drugim pa je dokazano članstvo v teroristični organizaciji in sokrivda pri atentatu na regenta.

* Dinarska veljava bo s 1. sept. uvedena na vseh poštah naše kraljevine in se bodo vsa plačila in izplačila zaračunala edino v dinarjih.

* Griža razsaja že skoro po celi Sloveniji. Bolezen je zahtevala že povsod znatne žrtve. Da se bolezen tako širi, je kriva največ ljudska nevednost. Ljudje rajše verjamejo kakšnemu zakotnemu padarju, nego zdravniku, ki jim dajejo dobre nasvete, kako se je treba čuvati griže. Ponovno opozarjamo na nasvete, ki smo jih objavili v zadnjih številkah. Zlasti ne obiskujte bolnikov, ki so zboleli na griži, ker s tem bolniku prav nič ne koristite, sebe pa izpostavljate nevarnosti, da se griže nalezete. Ogibljite se hiš, kjer se nahajajo bolniki na griži.

* Baranjski begunci, ki so pribežali iz strahu pred nasilstvi v Jugoslavijo, se naselje na Kosovem polju, na bivšem posestvu nadvojvode Friderika v Belju in drugod.

* Porotno zasedanje v Mariboru se začne 19. septembra.

* Tretje porotno zasedanje v Celju se prične 12. septembra.

* Svinjski trg v Celju ne bo več pred magistratom, temveč na sejmističu.

* Sokolsko društvo v Radovljici naznanja, da je slavnost dograditve »Sokolskega doma«, ki bi se bila imela vršiti dne 4. septembra 1921, zaradi žalovanja preložena na 2. oktobra 1921.

* Za občinske volitve v Ljubljani, ki bodo dne 20. septembra, je klerikalna stranka razpredla veliko agitacijo med mestnimi volilci v Ljubljani. Zahteva, da se vse kmete, ki bi prinesli dražje mleko, zapre, da se jim odvzame blago in da se kmete pošlje nazaj potem, ko se jim da 25 batin. Agitatorji iste stranke na deželi šuntajo kmete proti — Ljubljani. Li že nad 2000. Ni čudno, da se Baranjski niso veselili madžarskega »odrešenja«.

* Nevarnost za naše vinogradnike. Klerikalni kapitalisti so nakupili velike množine vina v Banatu, da udarijo cene domačega vina. Vsi računajo, da bo zaradi tega zanje vzrastel velik profit, ljudstvo pa bo nezadovoljno, kar je zopet voda na klerikalni mlin.

* »Domoljub« prerokuje, da bodo zaradi suše cene pšenice zrastle. Če se bo to res zgodilo, pa bodo vsi duhovniki kričali, da je vlada pšenico podražila. To je katoliška poštenost!

* Vlak je povozil v noči od 31. avgusta na 1. septembra pri Celju 18- do 20letno deklico ter ji odrezal glavo in roke. Kakor se je dognalo, se piše ponesrečenka Lucija Vantur iz Makolj. Ker je bila slaboumna, ni izključeno, da je izvršila samomor.

Po svetu.

s Vstaja v Indiji. V Indiji se je uprlo proti Angležem mohamedansko pleme Moplah. Vsled tega so poslali Angleži nad upornike vojaštvo. Vstaši so baje že pretrpeli hude izgube. Uporniki so vlovili gotovo število angleških uradnikov in policijskih agentov ter jih držijo kot tal-

ce. Javna poslopja v Calcutu so opustošena in vstaši so uplenili 600.000 rupij državnega denarja. Dalje so vstaši osvobodili vse jetnike. Angleška vlada je proglasila vojno stanje v vsej pokrajini. Mohamedanski prebivalci plemena Moplah ob jugovzhodni obali indijskega polotoka so potomci Arabcev, ki so se preselili v Indijo že pred stoletji. V Indijo so prišli deloma kot trgovci, deloma kot poljedelski delavci. Niso posestniki, temveč koloni domačih fevdalcev. Sedanja vstaja je najbrže tudi politična, toda v glavnem ima gospodarski značaj ter je naperjena proti veleposestnikom. To pleme velja pri Angležih kot eno najnemirnejših v Indiji ter se je že večkrat vzdignilo.

Razno.

× Podmorski gozdovi. Ob frizjski obali v Vzhodni Prusiji je iz predzgodovinske dobe mnogo gozdov, ki se nahajajo potopljeno globoko v morju. Nekaj teh gozdov je čisto blizu obale in se lahko vidijo, kadar je morje mirno in čisto. Ti gozdovi obstojijo večinoma iz hrastov, bukev in brez. Da so v teh gozdovih živeli tudi ljudje, dokazujejo razni predmeti, med temi noži iz kamena, ki so jih dobili na dnu morja. Sodi se, da so se ti gozdovi potopili že pred mnogimi tisoč leti za časa takozvane kamenite dobe.

V dobro službo se vzame poštena, pridna in pripravna

služkinja.

Vprašati je pri upravnistvu »Domovine«, Ljubljana, Sodna ulica 6.

Varčna gospodinja
rabi edino

GAZELA MILO

ki je najboljša
in najcenejša!

Lastni razstavní paviljon na ljubljanskem velikem sejmu 3. do 12. sept. 1921.

Združene papirnice Vevče, Goričane in Medvode, delniška družba v Ljubljani.

Telefon št. 1—67 (Ljubljana).

Brzjavlj: Papirnica Vevče.

t. č. centrala: Papirnica v Vevčah. Pošta: D. M. v Polju pri Ljubljani. Postaja južne železnice: Zalog.

Papirnica v Vevčah, papirnica, tvornica celuloze in lesovine v Goričanah in tvornica lesovine v Madvodah.

Mesečno proizvajanje 100 vagonov raznih vrst papirja:

Papir iz tkanine, brezlesni pismeni, pisarniški, tiskovni in konceptni papir. Strojepisni, bankpost-, karton- in risalni papir. Brezlesni dokumentni koncept-meliran, nebeljeni konceptni papir; srednjejni pisalni in tiskovni papir, karton za dopisnice. Brzjavni svitki in papir za naustnike (stročnice). Navadni tiskovni kuler in papir za lepake v vseh barvah. Rotacijski tiskovni papir. Ovojni papir iz čiste celuloze in navadni ovojni papir.

Delniška glavnica
K 30.000.000

Jadranska banka :: Podružnica Ljubljana

Rezerva: okrog
K 10.000.000

Beograd, Celje, Dubrovnik, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor, Metkovič, Opatija, Sarajevo, Split, Sibenik, Zadar, Zagreb, Trst, Wien.

Sprejema: Vloge na knjižice. — Vloge na tekoči in širo-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. — Rentni davek plača banka iz svojega

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd. Izdaja: Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje predjume: na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih. Daje trgovske kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.

Brzjavni naslov: Jadranska.

Telefon št. 257.